

Pananampalataya, Pagsunod, Biyaya

Pagbuo ng Iyong Espirituwal na Bahay

Ginagamit ng Bibliya ang makapangyarihang metapora ng pagtatayo ng isang bahay upang ilarawan ang buhay ng pananampalataya—isang espirituwal na gusaling itinayo para sa kaharian ng Diyos, kung saan ang pananampalataya, pagsunod, at biyaya ay nagsasama-sama bilang mahahalagang haligi. Ang imaheng ito ay unti-unting nabubuksan sa mga pangunahing sipi, simula sa pundasyong turo ni Hesus sa Mateo 7:24-27, lumalawak sa pamamagitan ng mga praktikal na tagubilin ni Pablo sa 1 Corinto 3:9-15, pinag-iisa ang mga mananampalataya sa Efeso 2:19-22, at nagtatapos sa paglalarawan ni Pedro ng mga buhay na bato sa 1 Pedro 2:4-8. Sama-sama, ang mga talatang ito ay lumilikha ng isang tuluy-tuloy na pagtaas at pagbaba: mula sa matalinong pagpili ng hindi natitinag na pundasyon na nakakayanan ang mga bagyo, hanggang sa maingat na pagpili ng mga materyales sa pagtatayo na nakakayanan ang paghatol, hanggang sa pagiging bahagi ng isang banal na sambahayan na pinagbuklod ng biyaya, at sa huli ay ang pag-aayon bilang masiglang mga bahagi sa paligid ni Kristo na pangunahing batong panulok. Ang pag-aaral na ito, na inspirasyon ng panaginip ng may-akda na nag-udyok ng isang malalim na paggalugad sa Bibliya, ay nagpapakita kung paano ang pagsunod sa salita ng Diyos ay nagtatayo ng isang matatag na espirituwal na bahay na nagpaparangal sa Kanya at nakakayanan ang kawalang-hanggan.

Ang Matalinong Pundasyon: Pakikinig at Pagsunod (Mateo 7:24-27)

Sinimulan ni Hesus ang metapora ng arkitektura na ito sa pagtatapos ng Sermon sa Bundok, na pinaghahambing ang dalawang tagapagtayo upang bigyang-diin ang kahalagahan ng pagsunod na nakaugat sa pananampalataya. “Kaya’t ang bawat nakikinig sa mga salitang ito ko at isinasagawa ay katulad ng isang matalinong tao na nagtayo ng kanyang bahay sa ibabaw ng bato,” pahayag Niya (talata 24). Bumuhos ang ulan, bumaha, at umihip ang hangin at hinampas ang bahay, ngunit hindi ito bumagsak dahil matibay ang pundasyon nito—sumasagisag sa isang buhay na nakaangkla sa pagtitiwala at paglalapat ng katotohanan ng Diyos. Sa kabaligtaran, naririnig ng mangmang na tagapagtayo ang parehong mga salita ngunit hindi ito kikilos, nagtatayo sa buhangin; nang humampas ang bagyo, “ito ay bumagsak—at malaki ang pagkabagsak nito” (talata 27). Itinatag ng talinghagang ito ang kritikal na panimulang punto: ang pundasyon ay si Hesuskristo mismo (gaya ng paglilinao ni Pablo kalaunan sa 1 Corinto 3:11), at ang pagsunod ang siyang nagpapatibay sa bahay sa Kanya, na tinitiyak ang pagtitiis sa mga pagsubok sa buhay.

Pagtatayo Gamit ang mga Materyales na Pangmatagalan: Sinubok sa Apoy (1 Corinto 3:9-15)

Mula mismo sa pagbibigay-diin ni Hesus sa matalinong pagtatayo, pinalawak ni Pablo ang metapora sa 1 Corinto 3:9-15, na tinatalakay ang mga pagkakabaha-bahagi sa simbahan at binibigyang-diin ang responsibilidad sa pagtatayo. “Sapagkat tayo ay mga kamanggagawa sa paglilingkod sa Diyos; kayo ang bukid ng Diyos, ang gusali ng Diyos,” isinulat ni Pablo (talata 9). Malinaw niyang tinukoy ang pundasyon: “Sapagkat walang sinuman ang makapaglalaragay ng ibang pundasyon maliban sa nailagay na, na si Jesu-Cristo” (talata 11)—na perpektong naaayon sa hindi natitinag na batayan ng talinghaga ni Mateo. Sa nag-iisang pundasyong ito, ang bawat tagapagtayo ay dapat magtrabaho nang maingat: “Kung ang sinuman ay magtatayo sa pundasyong ito gamit ang ginto, pilak, mahahalagang bato, kahoy, dayami o dayami, ang kanilang gawa ay mabubunyag kung ano ito, sapagkat ang Araw ang magpapakita nito” (talata 12-13). Susubukin ng apoy ang kalidad ng gawa ng bawat tao; Ang mga pangmatagalang materyales—mga gawa ng tapat na pagsunod, walang hanggang paglilingkod, at doktrinang nakaugat kay

Cristo—ay mabubuhay at magdudulot ng gantimpala, habang ang mga nasisira ay masusunog, bagama’t ang tagapagtayo ay maliligat “na parang isa lamang na nakatakas sa apoy” (talata 15). Ito ay nagpapatibay sa turo ni Jesus sa pamamagitan ng pagdaragdag ng pananagutan: hindi lamang paglalatatag ng pundasyon nang tama, kundi pagtatayo nang may pangmatagalang integridad.

Nagkakaisa Bilang Sambahayan ng Diyos: Lumalago Upang Maging Isang Banal na Templo (Mga Taga-Efeso 2:19-22)

Higit pang pinalawak ni Pablo ang paglalarawan sa Mga Taga-Efeso 2:19-22, na lumilipat sa pangkalahatang dimensyon kung saan pinag-iisa ng biyaya ang mga mananampalataya sa isang banal na tahanan. Hindi na “mga dayuhan at estranghero,” ang mga Hentil ngayon ay “mga kapwa mamamayan ng mga tao ng Diyos at mga miyembro rin ng kanyang sambahayan” (talata 19), “itinayo sa pundasyon ng mga apostol at mga propeta, na si Cristo Jesus mismo ang pangulong batong-panulukan” (talata 20). Sa Kanya, “ang buong gusali ay pinagsama-sama at tumataas upang maging isang banal na templo sa Panginoon” (talata 21), at ang mga mananampalataya ay “itinatayo nang sama-sama upang maging isang tahanan kung saan nananahan ang Diyos sa pamamagitan ng kanyang Espiritu” (talata 22). Ito ay dumadaloy nang walang putol mula sa mga naunang sipi: ang pundasyon ay si Cristo (Mateo at 1 Corinto), na ngayon ay detalyado bilang kinabibilangan ng mga turo ng apostol at propetiko, kasama si Cristo bilang pangulong batong-panulukan na perpektong nag-aayon sa bawat bahagi. Ang biyaya ang nagbubuklod na ahente—ang gawaing pakikipagkasundo ni Cristo ay pinag-iisa ang mga Hudyo at Hentil, na pumipigil sa pagkakawatak-watak at nagbibigay-daan sa matatag na paglago tungo sa sagradong tahanan ng Diyos.

Mga Batong Buhay na Nakahanay sa Batong Panulok: Pagtanggap o Pagkatisod (1 Pedro 2:4-8)

Binibigyang-buhay ni Pedro ang metapora sa 1 Pedro 2:4-8, na inilalarawan ang bahay bilang isang dinamiko at espirituwal na realidad. “Samantalang lumalapit kayo sa kanya, ang buhay na bato—na itinakwil ng mga tao ngunit sa paningin ng Diyos ay pinili at mahalaga—kayo mismo, tulad ng mga buhay na bato, ay itinatayo bilang isang espirituwal na bahay” (talata 4-5). Ang mga mananampalataya ay nagiging isang banal na pagkasaserdote, na nag-aalok ng mga espirituwal na hain na katanggap-tanggap sa Diyos sa pamamagitan ni Jesu-Cristo. Sinipi ni Pedro ang Kasulatan upang patunayan si Cristo bilang “ang batong itinakwil ng mga tagapagtayo, na siyang naging batong panulok” (talata 7, mula sa Awit 118:22), at “isang batong nakakatisod at isang batong nagpapatissod sa kanila” (talata 8, mula sa Isaias 8:14). Para sa mga naniniwala at sumusunod, Siya ang mahalagang pagkakahayanay at karangalan; para sa mga masuwayin, Siya ang punto ng pagkatisod. Ito ang nagtatapos sa pag-unlad: ang pundasyon (Mateo/1 Corinto), ang nagkakaisang templo (Mga Taga-Efeso), na ngayon ay pinasisigla ng mga buhay na kalahok na aktibong nakaayos sa paligid ng batong panulok sa pamamagitan ng patuloy na pagsunod.

Paghahabi ng Lahat: Isang Magkakaugnay na Espirituwal na Edipisyo

Ang mga siping ito ay magkakaugnay sa perpektong pagkakaisa, na nagpapakita ng komprehensibong disenyo ng Diyos para sa espirituwal na bahay. Itinatag ng Mateo 7:24-27 ang utos: pakinggan ang mga salita ni Kristo at sumunod, na pinapatibay ang bahay sa hindi natitinag na pundasyon (hayagang si Hesukristo sa 1 Corinto 3:11). Nagdaragdag ng lalim ang 1 Corinto 3:9-15, na humihimok ng maingat na pagtatayo gamit ang mga materyales na nakakayanan ang maapoy na pagsubok, na binibigyang-diin ang personal na responsibilidad sa nag-iisang pundasyong iyon. Lumalawak ang Efeso 2:19-22 sa saklaw ng komunidad, na nagpapakita kung paano pinag-uugnay ng biyaya ang mga mananampalataya—na itinatayo sa mga apostol at propeta—kay Kristo bilang pangunahing batong panulok na nagsisiguro ng perpektong pagkakahayanay at paglago tungo sa templo ng Diyos. Panghuli, binibigyang-buhay ng 1 Pedro 2:4-8 ang mga hindi gumagalaw na materyales tungo sa mga buhay na batong aktibong itinatayo sa paligid ng buhay na Batong Panulok, kung saan ang pananampalataya ay nagbubunga ng pagkasaserdote at karangalan, habang ang kawalan ng paniniwala ay humahantong sa pagkatisod. Malinaw ang nagkakaisang mensahe: Si Hesukristo ang tanging pundasyon at pangunahing batong panulok; ang pagsunod ay nagtatayo nang walang hanggan; ang biyaya ay nag-iisa at nagpapanatili; ang resulta ay isang banal, buhay na templong tinitirhan ng Diyos, matatag laban sa bawat bagyo at paghatol. Ang pagsuway sa anumang punto ay nanganganib sa pagbagsak o pagkawala, ngunit ang ganap na pagkakaisa kay Kristo ay nagbubunga ng isang walang hanggang tahanan na lumuluwalhati sa Kanya. Ang

pinagsamang pangitaing ito, na nagmula sa pag-aaral ng may-akda na inspirasyon ng panaginip, ay nananawagan sa bawat mananampalataya na magtayo nang matalino at masunurin para sa kaharian ng Diyos.

Ang Pundasyon: Si Kristo, ang mga Apostol, at ang mga Propeta ng Lumang Tipan

Ang espirituwal na bahay ay nakasalig sa pundasyon ni Cristo, ng mga apostol, at ng mga propeta sa Lumang Tipan (Mga Taga-Efeso 2:20). Bawat isa ay gumaganap ng natatanging papel sa pagpapatibay ng pananampalataya ng mga mananampalataya at paggabay sa pagsunod.

- Si Kristo, ang Batong Panulok: Si Hesus ang batong panulok, na siyang nag-aayos sa buong istruktura (Mga Taga-Efeso 2:20; Isaias 28:16). Ang Kanyang buhay, mga turo, at sakripisyo ang siyang batayan ng pananampalataya at pagsunod. Bilang banal na Salita (Juan 1:1), Siya ang sumusuporta sa lahat ng banal na kasulatan, bagama't hindi Niya ito isinulat mismo (2 Timoteo 3:16). Ang bawat aspeto ng espirituwal na bahay ay naaayon sa Kanya upang manatiling tapat.
- Mga Apostol: Hinirang ni Cristo, ang mga apostol tulad nina Pablo, Pedro, at Juan ay naglatag ng pundasyon sa pamamagitan ng kanilang mga kinasihang sulatin sa Bagong Tipan (hal., mga Ebanghelyo, mga sulat) sa ilalim ng patnubay ng Banal na Espiritu (2 Pedro 1:20-21). Ang kanilang mga turo ay nagtuturo sa mga mananampalataya sa matuwid na pamumuhay at pagsunod sa kalooban ng Diyos (Juan 16:13-14).
- Mga Propeta ng Lumang Tipan: Ang mga propetang tulad nina Isaias, Jeremias, at Moises, na kinasihan ng Diyos, ay sumulat ng mga banal na kasulatan na naghuhula sa pagdating ni Cristo (hal., Isaias 53; Deuteronomio 18:15). Ang kanilang mga isinulat, kasama ng mga turo ng mga apostol, ang bumubuo sa pundasyon ng pananampalataya (Mga Taga-Efeso 2:20). Ang pagsunod sa kanilang kinasihang mensahe ay nag-aayon sa mga mananampalataya kay Cristo, habang ang pagtanggihan ay humahantong sa pagkatisod (1 Pedro 2:8).

Mga Halimbawa ng mga Batong Sulok at Pundasyon

Narito ang ilang halimbawa ng mga turo ni Cristo, na may kasamang mga turo ng mga Apostol o Propeta.

Batong Panulok	Mga Pundasyon
Mateo 7:24-27	1 Corinto 3:9-15, Efeso 2:19-22, 1 Pedro 2:5-8
Mateo 13:33, Mateo 16:5-12	1 Corinto 5:6-13, Galacia 5:1-15
Mateo 5:5	Awit 37
Mateo 5:43-48	Mga Kawikaan 25:21-22, Mga Taga-Roma 12:20-21
Mateo 5:21-30, Mateo 15:18-20, Marcos 7:20-23	Galacia 5:19-21, Roma 1:29-31, Kawikaan 6:16-19

Sa pamamagitan ng maraming pagbabasa, mas marami pang matutuklasan ang mambabasa.

Pananampalataya – πίστις - pistis

- 1) paniniwala sa katotohanan ng anumang bagay, paniniwala; sa Bagong Tipan ng isang paniniwala o paniniwala patungkol sa relasyon ng tao sa Diyos at mga banal na bagay, sa pangkalahatan ay may kasamang ideya ng tiwala at banal na sigasig na nagmumula sa pananampalataya at kaakibat nito
 - a. may kaugnayan sa Diyos
 1. ang paniniwala na ang Diyos ay umiiral at siyang lumikha at pinuno ng lahat ng bagay, ang tagapagbigay at tagapagbigay ng walang hanggang kaligtasan sa pamamagitan ni Kristo
 - b. 1b) may kaugnayan kay Kristo
 1. isang matibay at katanggap-tanggap na paniniwala o paniniwala na si Hesus ang Mesiyas, na sa pamamagitan niya ay makakamit natin ang walang hanggang kaligtasan sa kaharian ng Diyos
 - c. mga paniniwalang pangrelihiyon ng mga Kristiyano

- d. paniniwala na may nangingibabaw na ideya ng tiwala (o kumpiyansa) maging sa Diyos o kay Cristo, na nagmumula sa pananampalataya sa iisang

2) katapatan, katapatan

- a. ang katangian ng isang taong maaasahan

Awit 14:1

- Ang pananampalataya ay hindi lamang isang opsyon, ito ay isang saloobin ng puso.
- Maaari kang maging relihiyoso ngunit isa ka pa ring praktikal na ateista. (Nabubuhay ka ba na parang may Diyos?)

Hebreo 11:1-3

- Ang pananampalataya ay hindi lamang basta “paniniwala sa isang bagay na alam mong hindi naman totoo”;
- Hindi lang ito basta pagtalon sa dilim. (Isa itong pagtalon sa liwanag!)
- Ito ay espirituwal na katiyakan.

Hebreo 11:6

- Imposibleng mapalugdan ang Diyos kung walang pananampalataya.
- Maaari at dapat tayong maniwala na mayroong Diyos.
- Naroon Siya, at matatagpuan natin Siya kung taimtim natin Siyang hahanapin.

Santiago 2:14–26

- Walang silbi ang pananampalatayang walang gawa.
- Pagsisikap na maging matuwid: harapin ang kasalanan. • Pagsisikap na magkaroon ng kaugnayan sa Diyos: panalangin, pag-aaral ng Bibliya.
- Pagsisikap na tumulong sa iba: simbahan, ebanghelismo, pangangalaga sa mga nangangailangan.
- Ang pananampalataya ay ganap lamang kapag ito ay aktibong pananampalataya.
- Ang pananampalataya at mga gawa ni Abraham ay nagtutungan. Sa Genesis 22, alam ng Diyos na si Abraham ay may tunay na pananampalataya lamang sa sandali ng pagsunod (22:12).
- Walang sinumang pinawawalang-sala sa pamamagitan ng pananampalataya na walang mga gawa (Santiago 2:24).
- Paalala: Dahil sa kanyang paniniwala sa “pagpapawalang-sala sa pamamagitan lamang ng pananampalataya” at “kapag naligtas na, palaging ligtas,” tinanggihan ni Luther (1500s) ang buong aklat ni Santiago. Tinanggihan din niya ang Mga Hebreo, dahil paulit-ulit na sinasabi ng aklat na ito na posibleng mawala ang ating kaligtasan. (Hindi sumang-ayon si Luther.)

Mga Hebreo 11:4-10

- Sa pamamagitan ng pananampalataya, si Abel ay naghandog ng isang kaaya-ayang handog sa Diyos (Hebreo 11:4)
- Sa pamamagitan ng pananampalataya, itinayo ni Noe ang arka upang iligtas ang kanyang pamilya matapos siyang bigyan ng babala ng Diyos (Hebreo 11:7)

- Sa pananampalataya, sumunod si Abraham at nagtungo sa ibang lupain dahil naunawaan niya na tinawag siya ng Diyos sa isang mas mabuting tahanan (ibig sabihin, sa langit) (Hebreo 11:8-10)
- Ang pananampalatayang may gawa ay ang matuwid na tugon sa mga buhay na salita ng Diyos

Pananampalataya sa mga Pangako ng Diyos (Ang tapat na pagkilos ay binibigyang kahulugan sa pamamagitan ng pagtupad sa mga kundisyon ng mga pangako ng Diyos)

1. Nais ng Diyos na Pagpalain Tayo

- Ang pakikitungo ng Diyos sa sangkatauhan ay palaging nailalarawan sa pamamagitan ng mabiyayang alok ng banal na pagpapala na may mga kondisyon ng pananampalataya at pagsunod sa kanyang kalooban—ibig sabihin, mga pangako sa anyo ng mga kondisyonal na pahayag (kung... kung gayon...)
- Si Abraham, na kilala sa Bibliya bilang 'ama ng mga may pananampalataya,' ay iniwan ang lahat at sumunod sa Diyos patungo sa Lupang Pangako—ang pagtanggap ng pagpapala ay nakasalalay sa kanyang pagsunod (Genesis 12:1-4)
 - Ang mga pangakong ito ay kalaunan ay ilalarawan bilang tipan ng Diyos kay Abraham

2. Ang Luma at Bagong Tipan

- Gaya ng nabanggit sa nakaraang aralin, ang Bibliya ay nahahati sa dalawang pangunahing dibisyon: Ang Lumang Tipan at Ang Bagong Tipan na naglalarawan sa dalawang magkaibang tipan na matatagpuan sa loob ng mga ito.
- Sa kasaysayan, ang Diyos ay nakipagtipan sa dalawang partikular na grupo ng mga tao: ang una ay sa mga tao ng Israel na tinawag palabas ng Ehipto, at ang pangalawa ay sa mga Kristiyanong tinawag palabas ng sanlibutan (Hebreo 8:6-13)
- Bagama't ang Lumang Tipan ay kadalasang iniisip bilang mga utos, ang mga pangako sa likod ng mga batas na iyon ang siyang pundasyon ng tipan (Deuteronomio 7:12-15)
 - Sa kasamaang palad, ang kawalan ng katapatan ng mga Israelita ay nagpawalang-bisa sa kanilang pagiging karapat-dapat na tumanggap ng mga pagpapala ng Diyos (Isa 1:2-7)

3. Ilang Halimbawa ng Mas Mabubuting Pangako ng Bagong Tipan

- Kung unahin natin ang kaharian at katuwiran ng Diyos, saka ipagkakaloob ng Diyos ang lahat ng ating pisikal na pangangailangan (Mateo 6:33)
- Kung lalapit tayo kay Hesus, papasanin ang kanyang pamatok at ibibigay sa kanya ang ating mga pasanin, saka natin matatagpuan ang espirituwal na kapahingahan (Mateo 11:28-30)
- Kung tayo ay magsisisi at magpapabinyag, tatanggap tayo ng kapatawaran ng ating mga kasalanan at ng kaloob ng Banal na Espiritu ng Diyos na nananahan sa atin (Mga Gawa 2:36-39)
- Ang pagtitiyaga sa paggawa ng kalooban ng Diyos ay nagbibigay sa atin ng katiyakan ng pagpapala ng Diyos (Hebreo 10:35-39)

4. Ang Pagsunod sa Aral ng Diyos ay Umaakay sa Kaalaman ng Katotohanan

- Sa pananampalataya, sumunod si Abraham at nagtungo sa ibang lupain dahil naunawaan niya na tinawag siya ng Diyos sa isang mas mabuting tahanan (ibig sabihin, sa langit) (Hebreo 11:8-10, 13-16)
- Dahil sa pananampalataya, sumunod si Abraham at inihandog si Isaac dahil naniniwala siyang kaya ng Diyos na buhayin kahit ang mga patay (Hebreo 11:17-19)

5. Kailangang Naaayon ang Ating Buhay sa Ating Pinaniniwalaan (1 Timoteo 4:16)

- Dapat tayong maniwala sa mga tamang bagay at mamuhay nang tama
 - Ang pagtanggap ng kaligtasan at epektibong pagbabahagi ng mensahe ay parehong konektado sa ating buhay at doktrina.

- b. Maglaan ng oras ngayong linggo para pagnilayan ang iyong mga pinaniniwalaan at kung gaano mo kahusay isinasabuhay ang mga paniniwalang iyon

Pagsunod - ὕπακοή - hupakoē

- 1) pagsunod, pagsunod, pagsuko
- 2) pagsunod na ibinibigay sa mga payo ng sinuman, isang pagsunod na ipinapakita sa pagsunod sa mga kinakailangan ng Kristiyanismo

Obey - ἡπακούω - hupakouō

- 1) makinig, makinig
 - a. ng isa na sa pagkatok sa pinto ay lumapit upang makinig kung sino ito, (ang tungkulin ng isang porter)
- 2) makinig sa isang utos
 - a. sumunod, maging masunurin sa, magpasakop sa

Katuruan ng Lumang Tipan—Suriin natin ang tatlong tao sa ilalim ng lumang tipan.

Saul—1 Samuel 15 (napili)

- 15:1–3: Hiniling kay Saul na sundin ang isang partikular na utos.
- 15:7–9: Bahagyang sinunod lamang ni Saul ang utos.
- 15:12–31: Lumaban siya nang husto bago aminin na nagkasala siya. Mga pangangatwiran!
- Mga Konklusyon:
 - a. Ang bahagyang pagsunod ay pagsuway!
 - b. Ang piling pagsunod ay pagsuway!
 - c. Posibleng lubos tayong malinlang kung tayo nga ba ay naging masunurin o hindi.

Uzza—2 Samuel 6:1–7

- Itinuturing ng Diyos na seryoso ang pagsuway sa kaniyang salita!
- Hindi inaalis ng katapatan ang pagkakasala (1 Corinto 4:4).
- Hindi ba ito patas? Ganoon din ang naisip ni David, hanggang sa malaman niya ang sinasabi ng salita ng Diyos (tingnan ang 1 Cronica 15:12–15).

Naaman—2 Hari 5:1–15

- 5:10: Ang salita ng Diyos ay malinaw at tapat.
- 5:11: Mag-ingat sa emosyonal na reaksiyon sa salita ng Diyos.
- 5:11: Isuko ang mga paunang naisip na ideya.
- 5:12: Hindi, walang ibang alternatibo sa paggawa ng sinasabi ng Diyos.
- 5:13: Kailangan natin ng tulong upang maging obhetibo at mangatwiran sa mga bagay-bagay.
- 5:14: Pinagpapala ng Diyos ang pagsunod.
- 5:14: Hindi sapat ang tinatayang pagsunod (limang paglubog sa Jordan, o pitong paglubog sa Parpar).

- 5:15: Natututo tayong pahalagahan at igalang ang Diyos kapag sinimulan na natin siyang sundin.

Turo ng Bagong Tipan: Tingnan natin kung ano ang itinuro ni Hesus at ng kanyang mga tagasunod tungkol sa pagsunod.

Mateo 7:21–23

- Ang mga taong ito ay relihiyoso, aktibo, at posibleng taos-puso—ngunit naligaw ng landas.
- Tanging ang mga sumusunod sa Diyos ang makakarating sa langit.
- Posibleng maniwala ka na mayroon kang ligtas na relasyon sa Diyos ngunit hindi ka pa rin ligtas.

Juan 14:15, 23–24

- Ang pagsunod ay hindi lamang bahagi ng lumang batas; paulit-ulit na tinatalakay ni Hesus at ng Bagong Tipan ang pagsunod.
- Ang pag-ibig at pagsunod ay halos magkapareho.

1 Juan 2:3–6

- 2:3: Makakasiguro ka sa iyong kaligtasan kung ikaw ay namumuhay bilang isang masunuring alagad ni Hesus.
- 2:4: Kung sinasabi mong kilala mo siya ngunit suwail ka, ikaw ay isang sinungaling.
- 2:6: Dapat nating tularan ang pamumuhay ni Hesus! Ang pagsunod ay isang mahalagang bahagi ng Kristiyanismo.

Konklusyon

Gaya ng nakikita natin, ang pagsunod ay hindi ginawang opsyonal ng krus. Ito ay palaging mahalaga para sa isang tunay na tagasunod ng Diyos. Ano ang pumipigil sa iyo sa pagsunod?

Grace – ἀπὶς - charis

1) biyaya

- a. yaong nagbibigay ng kagalakan, kasiyahan, tuwa, tamis, alindog, kagandahan: biyaya ng pananalita

2) mabuting kalooban, mapagmahal na kabaitan, pabor

- a. ng mahabaging kabaitan na sa pamamagitan ng Diyos, sa pamamagitan ng paggamit ng kanyang banal na impluwensya sa mga kaluluwa, ibinabalik sila kay Kristo, iniingatan, pinapalakas, pinapataas sila sa pananampalatayang Kristiyano, kaalaman, pagmamahal, at pinapaningas sila sa pagsasagawa ng mga Kristiyanong birtud.

3) ano ang dahil sa biyaya

- a. ang espirituwal na kalagayan ng isang taong pinamamahalaan ng kapangyarihan ng banal na biyaya
- b. ang tanda o patunay ng biyaya, benepisyo
 - i. isang regalo ng biyaya
 - ii. benepisyo, biyaya

4) pasasalamat, (para sa mga benepisyo, serbisyo, pabor), kabayaran, gantimpala

Marahil ay mas pinahalagahan ni Apostol Pablo ang biyaya ng Diyos kaysa sa sinumang tao noong kanyang panahon, at sinabi niya sa atin na kaya nga siya ay nakagawa ng napakaraming bagay (1 Corinto 15:10). Dahil mahalaga para sa atin na maunawaan ang konsepto ng biyaya at maituro ito nang malinaw, pinili natin si Pablo para sa isang balanseng pag-unawa sa biyaya.

Mga Taga-Efeso 2:1–10

- Tayo ay patay na sa Diyos dahil sa ating mga kasalanan. Kapag tayo ay namumuhay ayon sa gusto ng mundo, o sinusunod ang ating sariling mga pagnanasa, tayo ay nagiging mga tampulan ng poot.
- Dahil sa biyaya (pag-ibig ng Diyos para sa atin), maliligtas tayo. Hindi natin ito karapat-dapat, ngunit libre ito para sa atin bilang isang regalo kung tatanggapin natin ito.
- Sa pamamagitan ng ating pananampalataya kay Cristo tayo naliligtas.
- Ang pag-ibig ng Diyos ang nag-uudyok sa atin na gumawa ng mabubuting gawa.

Mga Taga-Roma 5:6–11

- Kahulugan ng biyaya: Sapat ang pagmamahal sa atin ng Diyos upang hayaang mamatay si Kristo para sa ating mga kasalanan noong tayo ay kanyang mga kaaway. Dagdag: Kayamanan ng Diyos na Kapalit ni Kristo.
- Tayo ay mga makasalanan na naliligaw na nararapat lamang parusahan, ngunit isinugo Niya si Kristo upang magdusa para sa atin.
- Sa pamamagitan ng dugo ni Hesus, tayo ay naliligtas mula sa poot ng Diyos (ang dugo ay dapat ibuhos para sa kapatawaran [Hebreo 9:22, 28]).

Tito 2:11–14

- Ang biyaya ay nangangahulugan ng kaligtasan para sa atin.
- Ang pag-ibig ng Diyos ay umaakay sa atin upang linisin ang ating mga sarili mula sa kasalanan; hindi natin sasamantalain ang biyaya ng Diyos.
- Dahil nadaig ng biyaya ang pagnanasa, hindi ito lisensya para sa kasalanan (Judas 4). Hindi mura ang biyaya— ibinigay nito ang buhay ni Hesus.

1 Corinto 1:18–25

- Ang krus ang makapangyarihang solusyon ng Diyos para sa kasalanan.
- Kung walang pagkaunawa sa pag-ibig ng Diyos, ang mensahe ng krus ay magiging kahangalan sa atin.

2 Corinto 5:14–21

- Ang pag-ibig ni Kristo ay nangangailangan ng tugon! (Tingnan ang 1 Corinto 15:9–10.)
- Pinasan ni Hesus ang ating mga kasalanan hanggang sa punto na siya ay naging kasalanan, o isang handog para sa kasalanan.
- Ang pag-ibig ng Diyos ang nag-uudyok sa atin na mamuhay para sa kanya, at magsalita para sa kanya.

1 Corinto 15:9–10

- Bagama't hindi totoo na tayo ay naliligtas sa pamamagitan ng pagsusumikap, totoo na ang mga pinakanaapektuhan ng biyaya ng Diyos ay ang pinakamasisipag na manggagawa ng Diyos!

Mga Kawikaan 3:34

- Ang talatang ito ay tumatalakay sa kapakumbabaan na nauugnay sa Biyaya
- Sinipi nina Pedro at Santiago (1 Pedro 5:5, Santiago 4:6)

Ang Biyaya ay Hindi Lisensya para sa Kasalanan o Katamaran

May ilan na nagkakamali sa pagkaunawa sa biyaya bilang pahintulot na magpatuloy sa kasalanan (o katamaran), iniisip na “Magpapatawad pa rin ang Diyos.” Ngunit maring pinabubulaanan ito ng Banal na Kasulatan:

- “Ano nga ang ating sasabihin? Magpapatuloy ba tayo sa kasalanan upang ang biyaya ay sumagana? Hindi nga! Paano pa tayong mabubuhay pa roon, na tayong mga namatay na sa kasalanan?” (Mga Taga-Roma 6:1-2).
- Itinuturo sa atin ng biyaya na “itakwil ang kalikuan at ang mga kahalayan ng sanlibutan” at mamuhay “nang may pagpipigil, matuwid, at banal” (Tito 2:11-12).
- Ang mga taong binabago ang biyaya tungo sa pagpapahintulot para sa imoralidad ay hinahatulan (Judas 4). Ang biyaya ng Diyos ay magastos—ibinigay nito ang Kanyang buhay—at binibigyan tayo nito ng kapangyarihan upang mapagtagumpayan ang kasalanan, hindi upang mapatawad ito. Gaya ng sinabi ni Pablo, “Sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos, ako ay ako nga, at ang Kanyang biyaya sa akin ay hindi nawalan ng kabuluhan; bagkus ako’y nagpagal nang higit kaysa kanilang lahat, ngunit hindi ako, kundi ang biyaya ng Diyos na sumasa akin” (1 Corinto 15:10). Ang tunay na biyaya ay nagpapasigla sa masigasig na pagsunod at pagsusumikap para sa kaharian ng Diyos, hindi kailanman katamaran.

Mga Sikat na Halimbawa ng Pananampalataya, Pagsunod, at Biyaya

1. Abraham:

- Pananampalataya: Kilala si Abraham bilang “ama ng pananampalataya” dahil sa kanyang paniniwala sa mga pangako ng Diyos. Iniwan niya ang kanyang bayan batay sa tagubilin ng Diyos, nang hindi alam kung saan siya pupunta (Genesis 12:1-4).
- Pagsunod: Ang kanyang pagsunod ay pinakatanyag na naipakita nang handa niyang isakripisyo ang kanyang anak na si Isaac, na nagtitiwala sa plano ng Diyos (Genesis 22:1-18).
- Biyaya: Sa kabila ng kanyang mga pagkakamali, tulad ng pagdududa sa pangako ng Diyos nang pagtawanan niya ang pagkakaroon ng anak sa katandaan (Genesis 17:17), ipinagkaloob ng Diyos ang biyaya sa kanya, tinupad ang Kanyang tipan sa kabila ng mga kahinaan ni Abraham bilang tao (Genesis 15:6, Roma 4:3).

2. Noe:

- Pananampalataya: Naniwala si Noe sa babala ng Diyos tungkol sa baha kahit walang senyales na darating ito (Hebreo 11:7).
- Pagsunod: Maingat niyang sinunod ang mga tagubilin ng Diyos sa paggawa ng arka, isang gawaing tumagal nang maraming taon sa gitna ng mga posibleng panlilibak (Genesis 6:22).
- Biyaya: Nagpakita ng biyaya ang Diyos sa pamamagitan ng pagliligtas kay Noe at sa kanyang pamilya mula sa baha, at pagkatapos ay nakipagtipan sa kanya (Genesis 6:8).

3. Moises:

- Pananampalataya: Si Moises ay may pananampalataya sa kapangyarihan ng Diyos na iligtas ang Israel mula sa Ehipto, at hinarap pa nga niya ang Faraon nang may kumpiyansa sa pangako ng Diyos (Exodo 3:10-12).
- Pagsunod: Sinunod niya ang detalyadong mga tagubilin ng Diyos para sa pangunguna sa mga Israelita palabas ng Ehipto at sa ilang (Exodo 3-40).
- Biyaya: Sa kabila ng kanyang pag-aatubili noong una at mga sumunod na sandali ng pagsuway (tulad ng paghampas sa bato), ang biyaya ng Diyos ay kitang-kita nang si Moises ay napiling manguna sa kabila ng kanyang pagkautal at pinayagang makita ang Lupang Pangako bago siya mamatay (Mga Bilang 12:3, Deuteronomio 34:1-4).

4. Si Maria, ang ina ni Hesus:

- Pananampalataya: Naniwala siya sa pahayag ng anghel na si Gabriel na kanyang isisilang ang Anak ng Diyos, sa kabila ng mga implikasyon nito sa lipunan (Lucas 1:38).
- Pagsunod: Ang tugon niya sa anghel ay isang pagpapasakop, "Narito, ako'y alipin ng Panginoon; mangyari nawa sa akin ang ayon sa iyong salita."
- Biyaya: Ang biyaya ng Diyos ay nasa kanya, dahil siya ang napiling maging ina ni Hesus, isang tungkulin na nangangailangan ng matinding pananampalataya at pagsunod (Lucas 1:28-30).

5. David:

- Pananampalataya: Ang pananampalataya ni David ay naipakita sa kanyang pakikipaglaban kay Goliath, sa pamamagitan ng pagtitiwala sa pagliligtas ng Diyos (1 Samuel 17:45-47).
- Pagsunod: Sa kabila ng kanyang maraming pagkukulang, sinikap ni David na sundin ang Diyos sa pamamagitan ng pagsunod sa Kanyang mga utos, lalo na nang tumanggi siyang saktan si Saul, ang pinahiran ng Diyos (1 Samuel 24:6).
- Biyaya: Paulit-ulit na naranasan ni David ang biyaya ng Diyos, lalo na sa kanyang pagsisisi pagkatapos ng kanyang kasalanan kay Bathsheba, kung saan siya ay pinatawad at inilarawan bilang isang lalaking ayon sa puso ng Diyos (Awit 51, Mga Gawa 13:22).

Addendum

Bakit mga Propeta ng Lumang Tipan sa Mga Taga-Efeso 2:20?

Sinasabi sa Efeso 2:20 na ang simbahan ay "itinatayo sa ibabaw ng pundasyon ng mga apostol at mga propeta, na si Jesu-Cristo mismo ang batong panulok." Ang terminong "mga propeta" ay malamang na tumutukoy sa mga propeta sa Lumang Tipan dahil sa mga sumusunod na dahilan:

1. Konteksto ng Bibliya: Sa Mga Taga-Efeso, binibigyang-diin ni Pablo ang pagkakaisa ng mga Hudyo at mga Hentil sa simbahan, na itinayo sa isang ibinahaging pundasyon (Mga Taga-Efeso 2:14-18). Ang mga propeta sa Lumang Tipan, na humula tungkol sa Mesiyas at sa plano ng Diyos para sa lahat ng mga bansa (hal., Isaias 42:6, 49:6), ay nagbibigay ng pundasyong banal na kasulatan na umaakma sa mga turo ng mga apostol sa Bagong Tipan. Ito ay naaayon sa makasaysayang mga banal na kasulatan ng mga Hudyo na iginagalang ng mga unang Kristiyano.
2. Pag-uuna ng Kasulatan: Ang Lumang Tipan ay madalas na binabanggit bilang pundasyon ng pananampalatayang Kristiyano sa Bagong Tipan (hal., Mga Taga-Roma 1:2; Mga Hebreo 1:1-2). Pinagtibay mismo ni Hesus na ang Kautusan at ang mga Propeta (Lumang Tipan) ay tumutukoy sa Kanya (Mateo 5:17; Lucas 24:44). Ang pagsasama ng mga propeta sa Lumang Tipan sa Mga Taga-Efeso 2:20 ay nagpapatibay sa pagpapatuloy na ito.
3. Tungkulin ng mga Propeta: Pangunahing inihatid ng mga propeta sa Lumang Tipan ang mga kinasihang banal na kasulatan ng Diyos (2 Pedro 1:21), na nagsilbing makapangyarihang pundasyon para sa unang simbahan kasama ng mga sulatin ng mga apostol. Bagama't may kaloob na kapahayagan at paghihikayat (1 Corinto 14:3), ang mga propeta sa Bagong Tipan ay hindi karaniwang iniuugnay sa paglalalatag ng pundasyong banal na kasulatan para sa simbahan.
4. Kayarian ng Gramatika: Sa Mga Taga-Efeso 2:20, ang "mga apostol at mga propeta" ay pinagsama-sama bilang iisang pundasyon, na nagmumungkahi ng isang makasaysayang pagkakasunod-sunod kung saan ang mga propeta sa Lumang Tipan ay nauna at nagdagdag sa gawain ng mga apostol. Kung ang mga propeta sa Bagong Tipan ang tinutukoy, maaaring pinag-iba sila ni Pablo nang hiwalay o gumamit ng mga terminong tulad ng "mga propeta sa simbahan" (tulad ng sa Mga Taga-Efeso 4:11).
5. Teolohikal na Pagkakapare-pareho: Ang batong-panulok (Cristo) at pundasyon (mga apostol at mga propeta sa Lumang Tipan) ay kumakatawan sa pinag-isang paghahayag ng plano ng Diyos sa parehong tipan. Ang pagsasama ng mga propeta sa Bagong Tipan ay nanganganib na maging kalabisan, dahil ang kanilang tungkulin ay sumasabay sa mga apostol sa sinaunang simbahan (hal., Mga Gawa 11:27-28).

Alternatibong Pananaw: Mga Propeta ng Luma at Bagong Tipan

Ikinakatuwiran ng ilang iskolar na ang "mga propeta" sa Efeso 2:20 ay kinabibilangan ng mga propeta sa Luma at Bagong Tipan, na binabanggit ang:

- Propesiya sa Bagong Tipan: Binanggit sa Efeso 4:11 ang mga propeta bilang isang kaloob sa simbahan, na nagmumungkahi ng isang papel sa pundasyon nito (hal., si Agabo sa Mga Gawa 11:28).
- Konteksto ng Sinaunang Simbahan: Nagbigay ng kapahayagan ang mga propeta sa Bagong Tipan bago pa makumpleto ang kanon, na posibleng nakatulong sa pundasyon ng simbahan.

Gayunpaman, ang pananaw na ito ay mas malamang dahil:

- Ang mga propeta ng Bagong Tipan ay pangunahing nag-alok ng patnubay batay sa sitwasyon (hal., Mga Gawa 21:10-11), hindi ng mga awtorisadong kasulatan tulad ng mga propeta ng Lumang Tipan.
- Ang pangunahing papel sa Mga Taga-Efeso 2:20 ay nagbibigay-diin sa nagpapatuloy na banal na kasulatan (Lumang Tipan at mga sulat ng mga apostol), hindi sa pansamantalang mga pahayag ng mga propeta.
- Ang pokus ni Pablo sa Mga Taga-Efeso ay ang pagkakaisa ng plano ng Diyos sa buong kasaysayan, na pinakamahusay na magagamit sa pamamagitan ng pag-uugnay ng mga propeta sa Lumang Tipan at mga apostol.

Kaya naman, ang pagbibigay-kahulugan sa "mga propeta" bilang mga propeta ng Lumang Tipan ay nagbibigay ng mas malinaw at mas matatag na pundasyon para sa pananampalataya ng simbahan, na nakaugat sa mga namamahaling banal na kasulatan na tumuturo kay Cristo.

Praktikal na Aplikasyon: Paggawa ng Iyong Bahay

Upang makapagtayo ng isang matibay na tahanan espirituwal, maisama ang pananampalataya, pagsunod, at biyaya:

- Palakasin ang Pananampalataya: Pag-aralan ang banal na kasulatan araw-araw (hal., Awit 119) upang mapalalim ang tiwala sa mga turo ni Kristo bilang pundasyon.
- Sundin ang Pundasyon: Sundin ang mga inspiradong turo ng mga apostol at mga propeta sa Lumang Tipan (hal., ilapat ang Mateo 7:24-27 sa pamamagitan ng pagkilos ayon sa mga salita ni Hesus). Umayon kay Kristo upang maiwasan ang pagkatisod (1 Pedro 2:8).
- Umasa sa Biyaya: Magtiwala sa hindi karapat-dapat na biyaya ng Diyos upang suportahan ka bilang bahagi ng Kanyang sambayanan (Mga Taga-Efeso 2:8-9, 19-22). Ibahagi ang biyaya sa pamamagitan ng paghihikayat sa iba sa pananampalataya.
- Hamon sa Lingguhan: Magtakda ng isang layunin sa pananampalataya (hal., basahin ang Awit 119 upang mawalan ang salita ng Diyos), isang masunuring gawain (hal., magpatawad sa isang tao ayon sa Mateo 6:14-15), at isang gawa ng biyaya (hal., maglingkod sa kapwa). Pag-aralan ang 1 Pedro 2:5-8 upang makaayon kay Kristo, ang batong panulok.